

NATAŠA GOVEDIĆ

IMENDAN

IN MEMORIAM, VJERAN ZUPPA

Čekali bismo Silvestra, a došao bi Feste.

Ili smo čekali Silvestra i sreli Tristana.

Svakako smo čekali dalje, znajući da je svaka lozinka
kriva i snježljiva do osipanja.

I da će lisica stići kroz serpentine neočekivanih navirivanja.

Zaobići će i farove i noćna svjetla oko kuća, čak i lampu
koja ponegdje migolji ispod jastuka. Bijelo krzno
za sobom će ostaviti tragove samo u snovima.

Apsolutno spremno na opću opasnost
od padanja preteškog zraka po ramenima prolaznika.

Lisica borealis.

Fidelio.

Vjeran.

Silvestar.

Kristijan.

Petar Pan.

Šeherezada.

S pismenima od mladog inja.
Čim stigne, počinje lov, krađa, hajdučija, poezija.
Ograde se ruše kao barikade domina.
Za one koje oklijevaju, spremna je dimna zavjesa, lula.
A onima koji padaju nesračunato poput snijega
čitav svijet je pozornica.

Lisica uzima olovku i crta muziku, crta sva naša lica.
Polazi joj za rukom da budemo prozirni i neuhvatljivi.
Lako prelazimo iz zrcala u zrcala.

Koje je tvoje ime?
Još ga nije izabrala.
Još uvijek

nedođuje i ukorjenjuje se
među nama.